

NGAY TỪ RẠNG ĐÔNG CON TÌM KIẾM CHÚA!

... Một buổi chiều mùa hè nơi một tiệm Hớt Tóc ở thành phố Dreux, miền Bắc nước Pháp, một người đàn ông bước vào tiệm. Trong tiệm lúc bấy giờ có cô thợ **Valérie Baptiste** và cô chủ Pascale.

Người khách lạ đến tiệm lần đầu có mái tóc quăn và dài. Đến tiệm hớt tóc vào một ngày thứ ba trong tuần hẳn phải là công nhân của một hãng xưởng nào đó! Khi tò mò hỏi thăm thì người khách cho biết tên là Patrick và là Cha Sở mới về nhậm chức! Nghe vậy, cô Valérie vui mừng kêu lên:
- May quá, con đang muốn đến gặp Cha!

Dĩ nhiên Cha Sở vui vẻ ghi nhanh một cuộc hẹn.

Cuộc đời Valérie Baptiste là một chuỗi dài những biến cố đau thương. Valérie chào đời năm 1968. Năm lên 4 tuổi thì ông thân sinh ra đi vui sống với tình nhân mới, một phụ nữ khác, bỏ rơi người vợ trẻ với 3 đứa con thơ.

Bà mẹ trẻ quá buồn nên lâm cảnh nghiện rượu và không còn khả năng chăm sóc 3 đứa con nhỏ dại nữa. Người ta liền giao 3 đứa trẻ cho một gia đình săn sóc. Nhưng gia đình này không khá giả cũng không tốt. Valérie lại được giao cho một gia đình khác và sau cùng được giao cho một Ký-túc-xá do các Nữ Tu trông coi tại thành phố Chartres, cách thủ đô Paris khoảng 100 cây số. Nơi đây Valérie may mắn gặp những con người tốt có trái tim quảng đại và có Đức Tin Công Giáo chân chính.

Suốt trong thời gian sống xa Mẹ ruột, Valérie không bao giờ quên hình ảnh Mẹ và vẫn giữ nguyên tình con thảo dành cho Mẹ, một người mẹ kém may mắn. Cô luôn luôn bênh vực Mẹ tránh khỏi những lời trách cứ. Mỗi khi hoàn cảnh cho phép cô luôn luôn đều đặn đến thăm Mẹ.

Hơn 10 năm sau ngày bị chồng bỏ rơi và bị nghiện ngập, bà mẹ đáng thương từ trần, để lại nơi Valérie một nỗi niềm đau đớn khôn kể xiết.

Điều đáng nói là cũng trong quãng đời thơ trẻ bơ vơ này, Valérie vẫn nuôi dưỡng một tâm tình tôn giáo tự nhiên. Lúc Mẹ còn sống cũng như sau ngày Mẹ từ trần, cô luôn luôn cầu nguyện cùng THIÊN CHÚA cho hiền mẫu yêu dấu. Rồi đến ngày Valérie kết hôn với Éric, chàng thanh niên sống cạnh nhà và là một tín hữu Công Giáo. Valérie không ngờ rằng từ đây cuộc đời nàng chuyển sang một khúc quanh mới. Khúc quanh trên cả hai bình diện tâm lý và tôn giáo.

Thật thế. Mẹ đỡ đầu của chồng nàng là một tín hữu Công Giáo sống đạo chân thành. Bà tỏ dấu mong ước trông thấy đôi vợ chồng trẻ kết hôn theo phép đạo Công Giáo. Mong ước này cũng có nghĩa là Valérie phải lãnh bí tích Rửa Tội và gia nhập Giáo Hội Công Giáo.

Valérie vui vẻ chấp thuận đề nghị vì hai lý do. Trước tiên vì nàng muốn làm vui lòng Mẹ đỡ đầu của chồng. Khi yêu, người ta muốn làm vui lòng người mình yêu. Thứ hai, là vì nàng linh cảm rằng bí tích hôn phối sẽ mang lại nhiều lợi ích thiêng liêng cho cuộc sống vợ chồng. Tận tâm tâm, Valérie vẫn luôn tin tưởng vững chắc nơi Tình Yêu THIÊN CHÚA.

Và những ước nguyện trên đây được thực hiện khi Cha Sở mới bất ngờ xuất hiện vào một buổi chiều

thứ ba nơi tiệm Hớt Tóc mà Valérie đang làm việc. Sau khi trình bày và được Cha Sở đồng ý, Valérie vui vẻ nhập cuộc. Con đường chuẩn bị đưa nàng đến việc lãnh nhận bí tích Rửa Tội kéo dài trong vòng hai năm.

Tiếp xúc đầu tiên của Valérie với Kitô Giáo là học hỏi Lời Chúa cùng với các tín điều buộc phải tin .. Nhưng Valérie không đơn độc. Nàng thuộc về một nhóm dự tòng và được hướng dẫn cũng như được đồng hành. Valérie rất thích đọc Phúc Âm và sung sướng khám phá ra Cuộc Đời của Đức Chúa GIÊSU KITÔ nơi dương thế.

Sau cùng, ngày chờ mong đã đến. Nghi lễ rửa tội diễn ra vào một Chúa Nhật trong tháng 5 trong Thánh Lễ nơi nhà thờ xứ đạo. Mọi người thân thuộc gia đình nhà chồng đều hiện diện, đặc biệt là Mẹ đỡ đầu của chồng.

Nhắc lại kỷ niệm đáng nhớ của ngày trọng đại này, Valérie tâm sự:

Một Người nào đó, một sức mạnh nào đó đã đi vào cuộc đời tôi, đi vào trái tim tôi. Tôi không còn tí-tê khóc cho riêng mình nhưng tự chủ hơn và can đảm hơn. Tôi cũng hiểu người khác hơn. Tôi cầu nguyện cùng THIÊN CHÚA thường xuyên hơn. Tôi không đợi ngày Chúa Nhật mới đến nhà thờ. Trái lại, bất cứ lúc nào cần hoặc mỗi khi gặp khó khăn, tôi tức tốc chạy nhanh đến nhà thờ. Nhà thờ là nơi nương ẩn vững vàng nhất cho tôi. Tôi thân thưa mọi sự cùng THIÊN CHÚA. Không có Ngài, tôi cảm thấy thật bơ vơ và thật đáng thương!

... “Lạy THIÊN CHÚA, Ngài là Chúa con thờ, ngay từ rặng đông con tìm kiếm Chúa. Linh hồn con đã khát khao Ngài, tấm thân này mòn mỏi đợi trông, như mảnh đất hoang khô cằn, không giọt nước. Nên con đến ngắm nhìn Ngài trong nơi thánh điện, để thấy uy lực và vinh quang của Ngài. Bởi ân tình Ngài quý hơn mạng sống, miệng lưỡi này xin ca ngợi tán dương. Suốt cả đời con, nguyện dâng lời chúc tụng, và giơ tay cầu khẩn danh Ngài” (Thánh Vịnh 63(62),2-5).

(France de Lagarde, 1500 ans après Clovis "Convertis et baptisés", récit, Nouvelle Cité 1996, trang 29-37)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt